

РЕШЕНИЕ

№ 26002

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4355** по описа за **2026** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Директор на офис „Витоша“ при ТД на НАП – С., депозирана от пълномощника Г. С. К. – старши юрисконсулт при ТД на НАП С., срещу Решение №575 от 19.02.2026 г., постановено по НАХД №20251110217180 по описа на СРС за 2025г. , НО, 8-ми състав, с което е отменено издаденото от него наказателно постановление №788557-F783191/16.09.2024 г. С последното на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО на „АНГА ГРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.92 , ал.2 от ЗКПО.

В касационната жалба се развиват доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Възразява срещу мотивите изложени от страна на въззивния съд относно липсата на изискуемите реквизити в съставените АУАН и НП. Навеждат се доводи, че доколкото в случая се касае за нарушение, което е извършено чрез бездействие, в отмененото НП и АУАН изрично са посочени периода в който същото е започнало, както и датата на което същото е преустановено. С тези аргументи се твърди, че отменетото наказателно постановление съдържа всички нормативни определени реквизити. От съда се иска отмяна на обжалваното решение, като вместо него да бъде постановено друго , с което да бъде потвърдено наказателното

постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната по жалбата страна „АНГА ГРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], представлявано от Управителите А. С. А. не представя становище по жалбата. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, чрез надлежно упълномощен адвокат, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление издадено за допуснато нарушение - неспазване срока, установен в чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, за подаване в ТД-НАП офис Витоша на годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за 2023 г., в качеството си на данъчно задължено лице по ЗКПО, който срок е бил до 01.07.2024г. /тъй като 31.03.2024 г. е бил неработен ден/, като декларацията е подадена от страна на дружеството по електронен път в офис "Витоша " при ТД-НАП-С. на 08.08.2024 г. - със закъснение от един месец и седем дни , с което е нарушена разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, поради което и на основание и чл. 53, вр. чл. 83 от ЗАНН, и чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. Г. К. както и писмените доказателства по административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

За да постанови отмяната въззивният съд е приел допуснато нарушение на чл. 42, т. 3 при съставянето на АУАН и НП. Развити са мотиви относно значението и същественото значение на датата на която е извършено нарушението и възможните последици от неточното и определяне поради липсата на изрично посочване на същата. Непосочването на датата на извършване на нарушението е според СРС е довело до наусното, кога административно- наказващия орган е приел , че е извършено нарушението, довело до ангажиране на административна анаказателната отговорност на задълженото лице.

С горните аргументи съдът е постановил отмяната на НП.

Правна преценка на касационната инстанция:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Видно от доказателствата по делото представени във въззивното дело „АНГА ГРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] е подало данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2023г. с която е отчело приходи в размер на 31829,51лв. съгласно счетоводното законодателство, като е реализирало отрицателен финансов резултат 13998,56лв., дължим данък за внасяне в размер на 0,00лв. като действително декларацията е подадена на дата

на дата 08.08.2024г. с вх. № 2217И0571951, вместо до 01.07.2024 г., тъй като крайният срок, посочен в чл. 92, ал. 2 ЗКПО - 31.03.2018 г., е неработен ден. Действително, с изменението на чл. 92, ал. 4 ЗКПО с доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Годишна данъчна декларация се подава, когато за данъчния период, през който не е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството, възникне задължение за корпоративен данък или данък върху разходите, както и когато данъчно задължено лице желае да декларира други данни и обстоятелства, предвидени в образеца на декларацията.

Конкретния случай обаче се различава, тъй като с подадената декларацията от самото задължено лице са ангажирани доказателства за осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството, които данни обуславят и решаващия извод, че действително дружеството е било задължено в срок до 01.07.2024 г. да подаде данъчна декларация по чл. 92, ал. 2 ЗКПО в срок.

На следващо място, не е допуснато и нарушение на изискването по чл. 42, т. 3 ЗАНН при съставянето на АУАН, както и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН - относно посочването на дата, на която е извършено нарушението. Изрично в двата акта е посочено, че декларацията е следвало да бъде подадена в срок до 01.07.2024 г., мотивиран с обстоятелството, че 31.03.2024 г. е неработен ден.

Съгласно чл. 92, ал. 2 ЗКПО, Годишната данъчна декларация се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Следва да се посочи, че в процесното НП, както и в АУАН се съдържат всички съставомерни елементи, от които е безспорно, че задължението за подаване на декларация е изпълнено със закъснение. Неправилно съдът е приел, че непосочването на дата би могло да възпрепятства разграничаването на между датата на узнаването и датата на извършването на извършване на нарушението.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая изрично е посочена дата, до която дружеството е следвало да изпълни задължението за деклариране, датата на фактическо изпълнение и периода на закъснение. Тези елементи са достатъчни за преценката, че действително задължението по чл. 92, ал. 2 ЗКПО е изпълнено със закъснение и за срока на закъснението, поради което посочените в НП обстоятелства обуславят извод и за съставомерност. Дата на нарушението следва от посочената в постановлението дата, до която е следвало да бъде изпълнено процесното задължение. При данните в НП за дата на изпълнение на задължението и дата, на закъснение за изпълнението му, изложените доводи за "продължено нарушение и довършването му са без значение за ангажиране на отговорността за процесното нарушение, останалите данни са достатъчни за извод за съставомерността му по посочената като нарушена разпоредба - л. 92, ал. 2 ЗКПО. Наложена с процесното НП имуществена санкция на дружеството е в размер на 500 лв. на основание чл. 261, ал. 1 ЗКПО при предвиден минимум 500 лв. и максимален размер на санкцията от 3000 лв.

В мотивите на НП е посочено, че за да се определи административната санкция са взети предвид тежестта на нарушението и всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства, като е прието, че не са налице предпоставките за прилагането на чл. 28 ЗАНН.

При липсата на легално определение на понятието "маловажни случаи" по чл. 28 ЗАНН, по силата на чл. 11 ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността следва да се приложи общата част на НК, конкретно легалното определение по чл. 93, т. 9. Съгласно тази разпоредба, "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на

престъпление от съответния вид.

Законодателят изрично не е изключил преценката за "маловажен случай" по чл. 28 ЗАНН за нарушения като процесното на данъчното законодателство, което няма само формален характер, предвид обстоятелството, че наказаното лице е осъществявало търговска дейност. Следва да се съблюдава принципа за пропорционалност между деянието, последиците от същото и предвидената санкция, произтичащ от чл. 35, ал. 3 НК – наказанието да бъде съответно на престъплението, и да постига целите му по чл. 36 от същия кодекс, както и от легалното определение по чл. 93, т. 9 НК - да бъде съобразена липсата или незначителността на вредните последици.

Посочените по-горе принципи при налагането на санкции за извършено правонарушение, като деяние с най-висока обществена опасност, са приложими и за административните нарушения. Спазването им се осъществява чрез преценката по чл. 28 ЗАНН. В случая принципите за пропорционалност и ефективност на санкцията са относими както при формалните нарушения, извършени чрез бездействие, така и към нарушенията, извършени чрез действия. Преследваната от чл. 92 ЗКПО цел е предотвратяване избягването на данъчно облагане чрез недеклариране на доходи, за постигането на която са регламентирани правилата за подаване на данъчни декларации и предвидени санкции за неизпълнение на задължението. Налагането на спорната санкция за неподдаването им в срок, когато задълженото лице е осъществявало търговска дейност и рискът от загуба на данъчни приходи е значителен, също не следва да надхвърля границите на подходящото и необходимото, за да се постигне преследваната от нормата на ЗКПО цел.

От друга страна, с процесното НП е наложена санкция над минимално предвидената в размер на 500 лв. като за налагането ѝ органът е посочил, че е взел предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства. В случая единственото утежняващо обстоятелство, посочено в мотивите на НП е подаването на декларацията със закъснение от един месец и седем дни, което не е значителен период. Твърденията на дружеството, че следвало да се отдаде превес на смекчаващите обстоятелства, не могат да бъдат споделени, тъй като не е проявена дължимата грижа и добросъвестност. Следва да се отбележи, че видно от декларираният финансов резултат дружеството е реализирало отрицателен финансов резултат 13998,56лв. при дължим данък за внасяне в размер на 0,00лв. При тези данни и срока на закъснение, не може да се приеме, че дружеството е проявило максимално дължимата грижа за да не ошети фиска, макар и да не се дължи данък за внасяне, доколкото не е могло неговите органи и служители да знаят, че дружеството в следствие на осъществяваната стопанска дейност, съответно е реализирало загуба а не печалба, подлежаща на деклариране и облагане.

Предвид на данните за периода на закъснение, както и, че лицето е било задължено да подаде декларация по чл. 92, ал. 2 ЗКПО, санкция като процесната и над минимума, но значително под предвидения максимален размер от 500 лв. по чл. 261, ал. 1 ЗКПО, следва да се приеме, че с наложената санкция с процесното НП се постига целта по чл. 12 ЗАНН. Относно целите на административното наказание и съразмерна с тежестта на извършеното, не надхвърля границите на необходимото за контрол върху данъците върху доходите и не е прекомерна и не противоречи на принципа на пропорционалността. В случая не следва да се отдаде превес на смекчаващите обстоятелства, а на публичния интерес, доколкото от декларирането на данъчните задължения зависят приходите в бюджета и съответно издръжката на публичния сектор. Изложените от наказаното лице смекчаващи обстоятелства действително мотивират да не се налага предвидената санкция в по-висок размер - над средния и към максимума.

Следователно, с процесното НП законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството за допуснатото нарушение на чл. 92, ал. 2 ЗКПО във връзка с декларацията за 2023 г., като правилно е

приложена и санкционната норма - чл. 261, ал. 1 от същия закон.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено, като законосъобразно издадено, на основание правомощието на касационната инстанция при отмяна на съдебното решение да реши спора по същество, при фактическите установявания на въззивния съд.

При този изход на делото на касатора се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 133 евро за двете съдебни инстанции.

На основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №575 от 19.02.2026 г., постановено по НАХД №20251110217180 по описа на СРС за 2025г. , НО, 8-ми състав, и

ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВРЪЖДАВА Наказателно постановление №788557-F783191/16.09.2024 г. на Директора на офис „Витоша“ при ТД на НАП – С., с което на „АНГА ГРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин)лв. на основание чл. 261, ал. 1 от Закона за корпоративното облагане за допуснато нарушение на чл. 92, ал. 2 от същия закон при подаване на декларацията за 2023 г.

ОСЪЖДА „АНГА ГРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и адрес: [населено място], [улица], представлявано от А. С. А. да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 133 (сто тридесет и три) евро, представляваща разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: